

ဓမ္မခန္ဓာ (၁၈) လှိုင်ဂူ (အလ် ကတ်စ်)

ဥာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် ၆၉၊ သုတ်ဒေသနာ အပါး ၁၁၀။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၁၀}

၁။ ကျမ်း တော်	<p>الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ</p> <p>ရည်သန်စူးစိုက်မှုအပေါင်းသည် အရှင်အမှုတော်ဆောင်ထံ၌ ကျမ်းတော်ကို ချမှတ်ပေးသည့် ပရမတ်ဘုရားရှင် အဘို့ သာတည်း၊ ၎င်း၌ ကောက်ကျစ်မှုကို စီမံထားခြင်း မရှိချေ။</p>
၂။	<p>فِيمَا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۖ</p> <p>အရှင်ထံပါးမှ ပြတ်သားသော ပြစ်ဒဏ်အကြောင်း သတိပေးဘို့ရာ၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ပြုသောသူ အတွက် သတင်း ကောင်းဖြစ်ဘို့ရာ တည်တံ့မြဲမြံစေ၏။ ဧကန်ပင် သူတို့အတွက် ကောင်းမွန်သော ဆုလဒ်သည် ရှိနေ၏။</p>
၃။	<p>مَا كَتَبْنَا فِيهِ آيَاتًا ۖ</p> <p>ထို၌ အစဉ် နေထိုင်ရမည်ပင်။</p>
၄။ * ၂:၁၁၆	<p>وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۖ</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကိုယ်ပွား* ယူထား၏ ဟု ဆိုသူတို့အား သတိပေးလော့။</p>
၅။	<p>مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِنَّا كَذِبًا ۖ</p> <p>သူတို့နှင့် သူတို့၏ မိရိုးဖလာသည် ထို၌ အသိပညာ မရှိချေ။ သူတို့၏ ပါးစပ်မှ ထုတ်သော စကားသည် ကြောက်မနန်း လိလိဖြစ်၏။ လိမ်ညာခြင်းမှအပ အခြားကို ပြောသည်ဟု မရှိချေ။</p>
၆။	<p>فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۖ</p> <p>ဤ ဆင့်ဆိုချက်အား သူတို့၏ မယုံကြည်သော တုန့်ပြန်မှုကြောင့် သင်သည် စိတ်ဒုက္ခကြီးစွာ ပူဆွေးခံစားရခြင်း ဖြစ်နိုင် ၏။^{၆၃၃}</p>
၇။	<p>إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ</p> <p>ငါသည် သူတို့မှ ကောင်းမွန်သော ကျင့်ကြံမှုများကို စုံစမ်းရန် အလိုငှာ ကမ္ဘာမြေပေါ်၌ တင့်တယ်ဆွဲဆောင်ရာများကို စီရင်ထားတော်မူ၏။</p>
၈။	<p>وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۖ</p>

(၆၃၃)ဤသုတ်တော်က ကိုယ်တော်သည် လူသားအပေါင်းအတွက် မည်မျှ သောကကြီးသည်ကို အတိအလင်း ဖော်ပြနေပေသည်။ ကိုယ်တော်သည် မိရိုးဖလာ အယူအား စွဲကိုင်ထားသူများသည် အနာဂါတ်ဘဝ အတွက် အနာဂါတ်မျိုးဆက်အတွက် ကောင်းကျိုးကို မပေးနိုင်ကြောင်း၊ ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ လောကဓမ္မကို ရောပြုန်းမွှေနှောက်ထားသော အယူအဆပြုန်း ဩဝါဒများကြောင့် နောက်မျိုးဆက်များ မတိုးတက် မဖွံ့ဖြိုးနိုင်ကြောင်း ကို သိနေ၍ ပိုမိုခံစားရကြောင်းများကို တင်ပြပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ ဆင့်ဆိုချက် ဆိုသည်မှာ ကုန်အိမ်ကျမ်းတော်ကို ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	ကေနပ်ပင် ငါသည် ၎င်းကို ကုန်းပြောင်ပြောင် မြေခေါင်ခေါင် အဖြစ် စီရင်တော်မူအံ့။ ^{၆၃၄}
၉။	<p>أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾</p> <p>သို့မဟုတ် လှိုင်ဂူတွင်း နေသူများနှင့် သူတို့၏ ကျောက်စာမှတ်တိုင်များသည် ငါ၏ နိမိတ်လက္ခဏာများအနက် အံ့သြဘွယ်များဟု သင် ထင်မှတ်သလော။^{၆၃၅}</p>
၁၀။	<p>إِذْ أَوَى الْفِتْيَةَ إِلَى الْكَهْفِ فَنَادُوا رَبَّنَا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾</p> <p>လူငယ်တို့သည် လှိုင်ဂူထဲသို့ ခိုလှုံရာ ရှာခဲ့ကြ၍ “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား အရှင်ထံမှ ကရုဏာတော်အား ချီးမြှင့်တော်မူပါ၊ ပြောဆိုမှန်သော သစ္စာကို တပည့်တော်တို့အတွက် စီမံချက် ချပေးတော်မူပါ။” ဟု ဆုပန်၏။</p>
၁၁။	<p>فَضْرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾</p> <p>ထို့နောက် ငါသည် သူတို့၏ နားများကို လှိုင်ဂူထဲ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ သတ်ရိုက်ထားလိုက်၏။^{၆၃၆}</p>
၁၂။	<p>ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ نِعْلَمَ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾</p> <p>ထို့နောက် သူတို့နှစ်စုအနက်မှ ထို၌ မည်မျှကြာခဲ့သည်ကို တွက်ချက်နိုင်သည်ကို သိရန်အလို့ငှာ သူတို့အား နိုးကြားစေခဲ့၏။</p>
၁၃။	<p>نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾</p> <p>ငါသည် ဤထုတ်ပြန်ချက်ကို အမှန်သစ္စာအဖြစ် ငါ ဆင့်ပြန်ခဲ့၏။ သူတို့သည် သူတို့၏ကံကြမ္မာရှင်အား ယုံကြည်၍၊ လမ်းညွှန်မှန်၌ တိုးပွားစေခဲ့ပြီ။</p>
၁၄။	<p>وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُنْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾</p> <p>ငါသည် သူတို့၏ နှလုံးသားကို ခိုင်မာတောင့်တင်းစေခဲ့ပြီ။ သူတို့က ရပ်တည်လျက် ကြေငြာကြသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်မှာ မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၏။ အရှင်အား ဂုဏ်ပြိုင်လျက် အခြားသော ဘုရားဟူ၍ ဆုတောင်းရာ မရှိတော့ပြီ။ သို့မဟုတ်က ကျွန်ုပ်တို့သည် တရားစစ်စစ်များ ဖြစ်ချေလတ္တံ့။-</p>

(၆၃၄)ဤသုတ်တော် နှစ်ပါး (၇၊ ၈)သည် အလွန်လှပတင့်တယ်သော မြို့များ၊ စိန်းလန်းစိုပြေသော တောတောင်များကို ဖြစ်တည်စေပြီးနောက် ထိုအရာများသည် လောကဓမ္မာ အတိုင်း ပြန်လည်ပျက်စီးသွားရမည်ဟု ဆိုထားပေးသည်။ လှပတင့်တယ်သော မြို့ပြများ၊ စိန်းလန်းသာယာသော တောတောင်များ (တင့်တယ်ဆွဲဆောင်ရာများ) ဆိုသည်မှာ သဲခေါင်ခေါင်၊ ကျောက်တောင်များနှင့် ရောပြွန်းနေသည့် အာရေဗျ သဲကန္တာရကို ဖော်ညွှန်းခြင်း မဟုတ်ချေ။ ထိုရည်ညွှန်းသော နေရာဒေသများ ဆိုသည်ကို သုတ်တော် (၁၇)တွင် ဖော်ပြထားပေးသည်။

(၆၃၅)ကဟ်စ် ဆိုသည်မှာ လှိုင်ဂူ သို့မဟုတ် ခိုအောင်းရာ နေရာဟု ဖြစ်၍၊ ရက်ီးမ် ဆိုသည်မှာ ကျောက်တိုင်ပေါ်တွင် ရေးမှတ်ထားသောစာ သို့မဟုတ် ကြေငြာဆိုင်းဘုတ်များကို ရည်ညွှန်းပေးသည်။ မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ ဉာဏ်စဉ်ရေးရာ ထွက်လမ်းကို ဂူကဲ့သို့ ပိတ်လိုက်၍ ဘုန်းကြီးရဟန်း ဘာသာရေး လက္ခဏာတစ်ရပ်ကို ဖန်တီးကာ ထွက်ပေါက်ပိတ်လိုက်သော လူမျိုးကို ပုံဆောင်ပမာပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသာမန်လူသားတို့၏ အပေါ်မှ ရိုနေသယောင် လူတန်းစား လက္ခဏာတစ်ရပ်မှ လူသားတို့အတွက် ဉာဏ်စဉ်ရေးရာ ထွက်ပေါက်၌ မှတ်တိုင်သဖွယ်၊ သို့မဟုတ် လမ်းညွှန် ကြေငြာသဖွယ် ဖြစ်နေခြင်းကို ရည်ညွှန်းပေးသည်။ မှတ်တိုင်သဖွယ် ရပ်တည်နေသော လူသားများကြောင့် ထိုဂူပိတ်မိနေသော လူသားများ၏ ဘဝမျိုးဆက်သည် နှစ်ရာစုများစွာ လောကကြီးနှင့် အဆက်သွယ် ပြတ်နေကြောင်း၊ ထိုမှ မျိုးဆက်သစ် လူငယ်များက ကမ္ဘာလောက အလည်သို့ ထိုးဖောက်ထွက်လာ၍ ပတ်ဝန်းကျင် ဗဟုသုတ၊ ကမ္ဘာဗဟုသုတများရလာကာ ထွက်ပေါက်ရာခဲ့ကြကြောင်းကို အောက်ဖော်ပြပါ သုတ်တော်များက ဆက်လက် ဖော်ပြပေးသည်။

(၆၃၆)ဤသုတ်တော်မှ သက္ကရာဇ် ကို ဆရာတော်ကြီးများက တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ထားသည်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုကြပေသည်။ သက္ကရာဇ်၏ အနက်မှာ ရိုက်သည်၊ ခရီးနှင်သည်၊ ဥပမာပုံ ပြုလုပ်သည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဤနေရာ၌ ပူလောင်ဆူပွက်သော မြို့ပြဒဏ်ကို ငြီးငွေ့၍ ငြိမ်းချမ်းမှုရလေမလားဟု အေးငြိမ်းရာဟု ထင်မြင်သည့် လှိုင်ဂူ သို့မဟုတ် ခိုအောင်းရာသို့ ပြေးဝင် ခိုလှုံမိသော လူငယ်များမှာ ထိုပရောဂဲသိ၌ သို့မဟုတ် ထိုမှတ်တိုင်လူတန်းစား၏ သြဝါဒ လောင်းရိပ်မိလျက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဘဝသေသွားရသည်ကို ရည်ညွှန်းသဖြင့် သက္ကရာဇ်ကို သတ်ရိုက်ထားသည်ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၅။	<p>هُؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْ لَأُتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾</p> <p>-ဤကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးများသည် အရှင်နှင့် တုပြိုင်လျက် ဘုရားအများ အယူထားနေ၏။ ထို့အတွက် ရှင်းလင်းသော အထောက်အထား အဘယ်ကြောင့် မပေးနိုင်သနည်း။ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖန်တီး လိမ့်ညာသူထက် မည်သူက အမှိုက်စီးဦးမည်နည်း။-</p>
၁၆။	<p>وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْوَا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئُ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴿١٦﴾</p> <p>သင်တို့သည် သူတို့နှင့် ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ သူတို့ ကိုးကွယ်သော အရာများမှ ဖယ်ခွာသွားလျက် လှိုင်ဂူထဲတွင် ဆက်လက် ခိုနေအံ့။ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ဂရုဏာတော်ကို ကျယ်ပြန့်စေတော်မူနိုင်၏။ သင်တို့၏ စီမံချက်များ၌ သင်တို့အတွက် ပြေပြစ်စေမည်ပင်။”</p>
၁၇။	<p>وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ إِلَيْهِمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾</p> <p>နေသည် မြင့်တက်လာသောအခါ၊ သူတို့ လှိုင်ဂူ၏ ညာဘက်မှ ယိမ်းပတ်သွား၍၊ ၎င်းသည် ဆည်းဆာချိန်၌ သူတို့အား နောက်၌ ဘယ်ဘက်ခြမ်း၌ ထားခဲ့သည်ကို သင်မြင်ရလတ္တံ့။ သူတို့သည် ၎င်း၏ ကျယ်ဝန်းသော နေရာ၌ ရှိ ၏။ ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံမှ နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်က လမ်းညွှန်ပေးသော သူသည် လမ်းညွှန်မှန်၌ ရှိ၍၊ အပါယ်၌ ပစ်ထားသူအတွက် အရှင့်အား တုပြိုင်လျက် ကွပ်ကဲသူ ဖြောင့်မတ်စေသူကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ချေ။^{၆၃၇}</p>
၁၈။	<p>وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾</p> <p>သူတို့ အိပ်ပျော်နေသော်လည်း နိုးလျက်ရှိသည်ဟု သင်ထင်ရလတ္တံ့။ ငါသည် သူတို့အား ဘယ်လှည့်၊ ညာလှည့်၍ နေစေ၏။ သူတို့၏ ခွေးကား လက်နှစ်ဘက်ကို ဖြန့်ခင်းလျက် ဝင်ပေါက်၌ ရှိ၏။ သင်သည်သူတို့အား အသေချာကြည့် လျှင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိလတ္တံ့။^{၆၃၈}</p>
၁၉။	<p>وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ</p>

(၆၃၇)ဤသုတ်တော်သည် လှိုင်ဂူဟု ဥပမာပေးသော အရပ်ကို နေသွားလမ်းကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြပေးသည်။ နေထွက်လာသောအခါ နေသည် ကြည့်သူ၏ ညာဘက်တွင် တိမ်းလျက်ရှိပြီး၊ နေစောင်းချိန်တွင် ကြည့်သူအား နေက နောက်၌ ဘယ်ဘက်တွင် ထားခဲ့သည် ဆိုခြင်းမှာ အိက္ခေတာ ၏ မြောက်ဘက် ကမ္ဘာခြမ်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအရပ်သည် အိက္ခေတာ တည့်တည့် ဖြစ်သည့် ကိုယ်တော် မူဟမ္မဒ်ပွင့်ပေါ်ရာ ဆော်ဒီအာရေဗျ နိုင်ငံမဟုတ်ပေ။ အိက္ခေတာ၏ မြောက်ဘက်ခြမ်းတွင် ပွင့်ပေါ်သော သာသနာများနှင့် သာသနာပြုခံရသော လူမျိုးများကို ရည်ညွှန်းပေးသည်။ ထိုလူသားများသည် ဘာသာရေး လက္ခဏာကို ဖန်တီးထားသော ကျောက်တိုင်သဖွယ် ခိုင်မြဲနေသည့် လူတန်းစားတစ်ရပ်၏ အရိပ်အောက်မှ ဘဝသေနေရပေသည်။ သို့သော် သူတို့၏ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များကြောင့် သူတို့၏ ဘဝ ပြန်ရှင်သန်ရမည်ဟု ကျမ်းတော်က ဆိုပေးသည်။

(၆၃၈)ဤသုတ်တော်က ထိုလူသားများသည် ဂူထဲတွင် တကယ်တန်း အသက်သေနေသူများ မဟုတ် အိပ်မောကျ ဘဝသေနေသူများသာ ဖြစ်ကြောင်းကို အတိအကျ ပြဆို၍၊ သူတို့၏ အယူကို အဟုတ်ကြီးမှတ်လျက် ဘယ်ညာ၊ ဘောင်မြောက်လေးပါးကို အယူဝါဒဖြန့်ချိလျက်ပင် ရှိပေသည်။ ထို့အတွက်လည်း သူတို့အား သစ္စာရှိရှိစောင့်ရှောက်ပေးသော သာသနာစောင့်မင်းကြီးများပင် ရှိနေကြောင်း “သူတို့၏ ခွေး” ဟု ဝက်ဂုတ္တိ လင်္ကာဖြင့် ပြောဆိုပေးသည်။ ဤနေရာ၌ သုံးသော “ခွေး” ဆိုသည်မှာ နိမ့်ကျသော သဘော မပါဝင်ပေ။ သခင်အပေါ်တွင် သစ္စာရှိသော၊ သခင်၏ ဘဝသေနေသည့်တိုင် သခင်အား ထား၍ ထွက်မသွားဘဲ စောင့်ရှောက်နေသော၊ အန္တရာယ်များကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးသော သစ္စာရှိသည့် အဖော်၊ စောင့်ရှောက်ပေးသူကို ရည်ညွှန်းပေးသည်။ သူတို့၏ အင်အား၊ သူတို့၏ အယူသည် အလွန်ချောက်ချား တုန်လှုပ်ဘွယ် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကျမ်းတော်က ဆိုပေးသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ သူတို့၏ ငြိမ်းချမ်းသည်ဟု အဟုတ်ကြီးထင်နေသော အယူသည် လောကအတွက် နောက်လာ နောက်သား များအတွက် အလွန် ထိတ်လန့်ဘွယ်ဖြစ်ကြောင်း သွန်သင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

	<p>أَعْلَمُ بِمَا لَبْتُمُ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَيَأْتِيَنَّكَمْ وَلَا يَشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝</p> <p>ငါသည် သူတို့အား ဤသို့ နိုးကြားစေ၍ သူတို့ချင်း မေးမြန်းကြသည်မှာ “ထို၌ သင်တို့သည် မည်မျှကြာခဲ့သနည်း” ဟု ဆိုသော်၊ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ကာလတစ်ခုသို့မဟုတ် ကာလတစ်ခု၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း နေခဲ့ရ၏” ဟု ပြောသော အခါ၊ “သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် သင်တို့မည်မျှကြာခဲ့ကြောင်း အသိဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်တို့အနက်မှ တစ်ဦးကို နှိုး၍ ဤဒင်္ဂါးဖြင့် မြို့ထဲသို့စေလော့၊ ထို့နောက် မည်သည် စားဘွယ်သည် သန့်စင်ဆုံးဖြစ်သည်ကို ကြည့်စေ၍ ထိုမှ သင်တို့အတွက် ရိက္ခာကို ပေးယူလာစေလော့၊ သင်တို့အကြောင်းအား တစ်ယောက်မှ သတိမမူမိစေရန် သူ့အား သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ ရှိစေလော့။-”</p>
၂၀။	<p>إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ فِي مَلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝</p> <p>အကယ်၍ သူတို့ထံ၌ သင်တို့အကြောင်း ပေါ်သွားလျှင် သင်တို့အား ခဲနှင့်ထုလတ္တံ့၊ သို့မဟုတ် သူတို့၏ သာသနာသို့ ဆက်လက်ကျင့်စေလတ္တံ့၊ သို့ဖြစ်သော် သင်တို့သည် မည်သည့်အခါမှ အောင်မြင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။” ဟု ဆို၏။^{၆၃၉}</p>
၂၀။	<p>وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်သည် သစ္စာတရားဖြစ်ကြောင်း၊ အချိန်နာရီ၌ သံသယဖြစ်ဘွယ် မရှိကြောင်းကို သိကြ စေရန် သူတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ ပြသတော်မူ၏။ သူတို့၏ အစီအမံ၌ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ သောအခါ “သူတို့ ပတ်လည်၌ ပြသဒ်ကြီးများကို ဆောက်လုပ်ကြစို့” ဟု ဆိုကြ၏။ သူတို့၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် သူတို့၏ အကြောင်းကို အသိဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။ အနိုင်ရသူများက “ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ ပတ်လည်၌ ဝတ်ကျောင်းဆောင် တစ်ခုကို စီမံ လတ္တံ့” ဟု ပြောဆို၏။</p>
၂၁။	<p>سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةً سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةً وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝</p> <p>“သုံးယောက်၊ သူတို့၏ခွေးသည် စတုတ္ထ ဖြစ်၏” ဟု ပြောကြသော်၊ အချို့က “ငါးယောက် သူတို့၏ခွေးမှာ ဆဌမ ဖြစ် ၏။” ဟု မမြင်ရကဲ့ မှန်းဆ ပြောဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း “ခုနစ်ယောက် သူတို့၏ ခွေးသည် အဌမ ဖြစ်၏။” ဟု ဆိုကြ ၏။ ဟောပြောလော့ “ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် သူတို့၏ အရေအတွက်ကို အသိဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။ လူနည်းစုသာ လျှင် ထိုအကြောင်းကို သိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေဘုယျပြောဆိုခြင်းမှ အပ သူတို့၏အကြောင်းနှင့် အချင်းမများကြလင့်၊ သူတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုထံ၌လည်း မစူးစမ်းလေနှင့်။”^{၆၄၀}</p>

(၆၃၉)ဤသုတ်တော်နှစ်ပါး (၁၉၊ ၂၀)သည် မိရိုးဖလာမှ နိုးကြားလာသော လူငယ်မျိုးဆက်များအကြောင်းကို တင်ပြပေသည်။ သူတို့သည် ထို ပိတ် လှောင်နေသော ဂူပိတ်ဘဝဖြင့် ခေတ်တစ်ခေတ် သို့မဟုတ် ခေတ်တစ်ခေတ်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမျှ ဘဝ သေနေခဲ့ရပေသည်။ စတင်နိုးကြားလာသော လူငယ်မျိုးဆက်သည် မိရိုးဖလာအား ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဆန့်ကျင်၍ မရသေးချေ။ သို့မဟုတ် မိမိ၏ အယူအဆသစ်ကို ပွင့်လင်းစွာ တင်ပြနိုင် ခြင်း မရှိသေးချေ။ သူတို့အနေဖြင့် အနေအထိုင် သို့သိပ်နေရပေသည်။ သို့မဟုတ် သူတို့၏ မိရိုးဖလာ အစွဲရှိသူများ၊ သူတို့၏ သာသနာ စောင့်မင်း (အာဏာပိုင်)များ၏ ဒုက္ခပေးခြင်း အမျိုးမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ မိရိုးဖလာ ယုံကြည်မှုထဲသို့ အတင်းအဓမ္မပြန်လည် သက်ဝင်ယုံကြည် ခိုင်းခြင်းကို လည်းကောင်း ခံရနိုင်သည်ဟု ထောက်ပြထားပေသည်။

(၆၄၀)ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော ကိန်းဂဏန်းများမှာ ဂူထဲတွင် နေခဲ့ရသော လူဦးရေကို မရည်ညွှန်းပေ။ သူတို့နေထိုင်ပေါ်ထွန်းရာ အရပ်ကို သုတ်တော် ၁၇ တွင် ပြောပြီးချေပြီ။ ထိုအရပ်သည် အီကွေတာ၏ မြောက်ဘက်ခြမ်း အရပ်ဖြစ်၍ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ဒေသကြီး ဟု ဖြစ်ပေ သည်။ ထိုဒေသကြီးတွင် လူဦးရေ ဤမျှနည်းနည်းသာ နေထိုင်မည်မှာ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်မှ ရည်ညွှန်းသော လူဦးရေမှာ ထိုနိုးကြားလာသော လူသားများမှ ထပ်ဆင့် အယူကွဲ၊ ဝိုင်းကွဲဖြစ်သွားသော ဝိုင်းကွဲအရေအတွက်၊ ပါတီအရေအတွက်များကို ဆိုလိုပေသည်။

၂၃။	<p>وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ۖ ﴿٢٣﴾</p> <p>“ဤအရာကို မနက်ဖြန်၌ ဆောင်ရွက်မည်”ဟု မည်သည့်အရာကိုမှ မပြောလေနှင့်။^{၆၄၀}</p>
၂၄။	<p>إِنَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادُّرَّ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ۖ ﴿٢٤﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီခဲ့သော်ဟု ဆိုကြလော့။ “မေ့လျော့ခဲ့လျှင်၊ သင့်ကံကြမ္မာရှင်အား သတိရလျက် “ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ကျွန်ုပ်အား ဤထက် နီးကပ်စွာ ပြောမတ်ပေးနိုင်ရာ၏။” ဟု ပြောဆိုလော့။</p>
၂၅။	<p>وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۖ ﴿٢٥﴾</p> <p>သူတို့သည် ဂူတွင်း၌ နှစ်ပေါင်း သုံးရာ နေခဲ့၏။ ထို့ပြင် ကိုးဆ တိုးလိမ့်မည်။^{၆၄၂}</p>
၂၆။	<p>قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۖ ﴿٢٦﴾</p> <p>ဟောလော့ “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ထို၌ သူတို့ မည်မျှကြာခဲ့ကြောင်းကို အသိဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏။ အရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ၏ စက္ခုလွန်ကို ပိုင်စိုးသော မြင်နေ၊ ကြားနေသည့် အရှင်ဖြစ်၏။ သူတို့အတွက် အရှင်အား တူပြိုင်လျက် ကွပ်ကဲဟူ၍ မရှိချေ။ အဆုံးအဖြတ်တော်၌ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည်မှ အရှင်နှင့် ဘက်စပ်ရာပြုန်းခွင့် မရှိချေ။”</p>
၂၇။	<p>وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ ﴿٢٧﴾</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ ကျမ်းတော်မှ သင့်အား အာရုံဖြစ်တည်ပေးရာကို ဖတ်ပြတ်လော့။ အရှင်၏ မုက္ခဝါတ်တော်သည် အပြောင်းအလဲမရှိ အရှင်အား ဂုဏ်ပြိုင်လျက် မှီငြမ်းရာကိုလည်း တွေ့နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။</p>
၂၈။	<p>وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۖ ﴿٢٨﴾</p> <p>အရှင်ထံမှ မျက်နှာရအံ့ရာ အာရုံ၏ ညဉ့်ဦးချိန်၌ ဆုတောင်းကြသူများနှင့်အတူ သင်၏စရိုက်ကို ကြံခိုင်စေလော့။ လောကီ ဘဝ၏ ဆွဲဆောင်မှု၌ နစ်လျက် သူတို့အား မျက်ခြေပြတ်သွားခြင်း မရှိစေလင့်။ ငါ့အား သတိမရစေရန် နှလုံးသားကို မေ့လျော့ထားသူ မိမိ၏ ရာဂနောက်ကိုသာ လိုက်နေသူ၊ အရှင်၏ မိန့်ညွှန်ချက်မှ လွတ်နေသူများကို မနာခံလင့်။</p>
၂၉။	<p>وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَنصِفُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۖ ﴿٢٩﴾</p> <p>ဟောလော့ “သစ္စာတရားသည် သင်တို့၏ကံကြမ္မာရှင် ထံမှ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ့စံချိန်အလျောက် သူယုံကြည်ပါစေ၊ သူ့စံချိန်အလျောက် သူ ဖုံးကွယ်ပါစေ။ အမိုက်ကောင်များအတွက် ငါသည် သူတို့၏ ပတ်လည်၌ ဝိုင်းရံလျက် အပူမီးကို</p>

ထို့ကြောင့် လူသားများအနေဖြင့် ဂိုဏ်းမည်မျှကွဲခဲ့သည်၊ ကွဲဦးမည်ကို မှန်းဆခြင်းမှတစ်ပါး မည်သူမှ အတိအကျ မသိနိုင်ကြောင်းကို ပြောထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် အရိပ်၊ အစောင့်အရှောက် တစ်ခုတည်း (ပင်မအမည်တစ်ခုတည်း)အောက်တွင် နာမည်ခံထားသောကြောင့် “ခွေး” ကို တစ်ကောင်တည်း ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၆၄၀)ဤသုတ်တော်က အစ္စလာမ်သာသနာဝင်များအား သာသနာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းပြပြောဆိုရန် အချိန်နောက်ဆုတ် မထားရမည့် အကြောင်းကို သွန်သင်ပေးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂူပိတ်မိနေသော လူသားများကဲ့သို့ မဖြစ်စေရန် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် သူတို့၏ သာသနာအား ဖြန့်ချိခဲ့ရာ၌ ဂူပိတ်မိနေသောကြောင့် (အတွေးအခေါ်လျှော့ပိတ်နေသောကြောင့်) ရာစု (၃)ခု နောက်ကျခဲ့ကြောင်းကို သုတ်တော် (၂၅) တွင် ထောက်ပြထားပေသည်။

(၆၄၂)သူတို့သည် သူတို့၏ သာသနာအား နှစ်ပေါင်းသုံးရာအတွင်း ကမ္ဘာသို့ မဖြန့်ချိနိုင်ခဲ့ပေ။ အတွေးအခေါ်သည်လည်း ဂူပိတ်မိနေခဲ့ပေသည်။ ထို့နောက် ၃ ရာစုနောက်ပိုင်းတွင် ကမ္ဘာသို့ ပြန့်ချိနိုင်ခဲ့သော်လည်း ထိုအတွေး အခေါ်များမှာ သုံးရာ ကိုးဆတိုးလျက် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာ အထိ ရှင်သန်နေလိမ့်မည်။ အတွေးအခေါ်သည်လည်း ဂူပိတ်မိလျက်ပင် ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းကို ဤသုတ်တော်က ဆိုထားပေသည်။

	ပြင်ဆင်ထား၏။ သူတို့သည် ရေကို တောင်းသောအခါ၊ သူတို့၏ မျက်နှာများကို လောင်ကျွမ်းသော် ခဲရည်ပူကို ပေးခြင်း ခံရ၏။ ဆိုးဝါးလှသော သောက်ရေ၊ ဆိုးယုတ်လှသော ဌာနေပင် ဖြစ်ချေ၏။”
၃၀။	<p>إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۖ</p> <p>ယုံကြည်လျက် ပြုပြင်မှု၌ ကျင့်ကြံသူတို့အတွက်မူ၊ မှတ်သားလော့ ငါသည် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ကြံသူများ၏ ဆုလဒ်ကို အချိုးနီး ဖြစ်စေတော်မမူချေ။</p>
၃၁။	<p>أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۖ</p> <p>ထိုသူတို့တွက် အောက်ခင်း၌ စိမ့်စမ်းရေသွင် စီးဆင်းနေသည့် တည်မြဲခြင်း သုခတုံသည် ရှိ၏။ သူတို့အား ရွှေအဆင်း တန်ဆာဖြင့် ဆင်မြန်းစေမည်၊ စိမ်းစိုသည့် ပိုးဖဲ ကတ္တီပါများကို ဝတ်ဆင်စေမည်၊ အပန်းဖြေ ခုံတန်းကုလားထိုင်များ၌ နားနေခွင့် ရစေမည်၊ ဂုဏ်ရှိသော ခံစားခွင့်နှင့် ကောင်းမွန်သော ဌာနေပင်ဖြစ်၏။</p>
၃၂။	<p>وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۖ</p> <p>သူတို့၏အတွက် လူနှစ်ဦးကို ပမာ တည်၏။ ငါသည် သူတို့မှ တစ်ဦးအား အလယ်၌ လယ်ယာကိုင်ကျွန်းရှိသော စွဲပ လွန်ပင်များ ရံထားသည့် စပျစ်ဥယျာဉ် နှစ်ခုကို ပေးအပ်၏။</p>
၃၃။	<p>كَلِمَاتٍ الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ۖ</p> <p>ဥယျာဉ်နှစ်ခုလုံးမှ အဟာရများကို ပေးစေ၏။ ထိုမှ အမှောင်ကျသည် ဟု မရှိချေ။ ၎င်းတို့အား ဖြတ်သန်းလျက် စိမ့်စမ်း တစ်ခု စီးထွက်စေ၏။^{၆၄၃}</p>
၃၄။	<p>وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۖ</p> <p>ထို့ကြောင့် သူ့တွင် သစ်သီးဝလံများ ပိုင်ဆိုင်၍ သူ့အပေါ်အပေါင်းအား အချေအတင် ပြောသည်မှာ “ကျွန်ုပ်သည် သင့်ထက် ဥစ္စာများစွာ ပိုရှိ၏။ လူပုံလည်၌ ပို၍ သိက္ခာရှိ၏။” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၃၅။	<p>وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۖ</p> <p>သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အမိုက်စီးလျက် ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဝင်သွား၍ ပြောသည်မှာ“ဤသည် မည်သည့်အခါမျှ ပျက်သုန်း မည် မဟုတ် ဟု ကျွန်ုပ်ယူဆ၏။-</p>
၃၆။	<p>وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِمَّا مُنْقَلَبًا ۖ</p> <p>-အချိန်နာရီသည် ရပ်တန့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်မထင်၊ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့ ပြန်ရလျှင်လည်း ဤထက်ကောင်းမြတ် သော ဌာနကို တွေ့ရလတ္တံ့။” ဟုဖြစ်၏။</p>
၃၇။	<p>قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا ۖ</p> <p>သူ့ အပေါင်းအပေါ်က သူ့အား စောကြော၍ ပြန်ပြောသည်မှာ သင့်အား မြေမှုန့်မှ၊ ထို့နောက် ရည်ကြည်တစ်စက်မှ ထို့နောက် လူသား အဖြစ် ပုံပေါ်စေသော ဖြစ်တည်ပေးသည့် အရှင်အား ဖုံးကွယ်လေသလော။</p>
၃၈။	<p>لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَإِنَّا بِرَبِّي أَحَدًا ۖ</p>

(၆၄၃) **لَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ** ထိုမှ အမှောင်ကျသည်ဟု မရှိချေ။ ဟူသည်မှာ အာရိဗီစာသားကို တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်၍၊ ဆရာတော်ကြီးများက ၎င်းကို “အသီးမသီး သော အပင်ဟု မရှိပေ” ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် ဥယျာဉ်ဆိုသည်မှာ ကောင်းမှုဆောင်တာများ၏ အကျိုးဆက် ခံစားရ ရာ သုခံဘုံ၊ ကောင်းမှုတို့၏ အသီးအပွင့်နှင့် ထိုမှ မြစ်ချောင်း ဆိုသည်မှာ ထိုအသီးအပွင့်များ အတွက် ရည်သန်နိုင်ရန် ရေကို ပမာပေးပြော ကြောင်း မကြာခဏ ဖော်ပြ၍၊ **تُورِثُ** ဆိုသည်မှာ အမိုက်စီးသည်၊ အမှောင်၊ အဝိဇ္ဇာစီးသည်၊ မတရားကျင့်ကြံသည်ဟု ကျမ်းတော်၌ သုံးပေသည်။

	ကျွန်ုပ်မှာမူ၊ အရှင်သည် ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင် ပရမတ်ဘုရားရှင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်အား တစ်စုံတစ်ရာနှင့်မှ ရောပြုန်းဖက်စပ်ခြင်း မရှိပါ။
၃၉။	<p>وَلَوْ أَنَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنَّا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۞</p> <p>သင်သည် ဥယျာဉ်သို့ ဝင်သောအခါ၊ “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်အတိုင်းသာ၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်ထက် စွမ်းဆောင်နိုင်သူ မရှိပါ” ဟု ပြောအပ်၏။ ကျွန်ုပ်အား သင့်ထက် ဥစ္စာ၊ သားသမီး နဲပါးသည်ဟု မြင်ရသော်လည်း-</p>
၄၀။	<p>فَعَسَى رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۞</p> <p>ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် သင့်ဥယျာဉ်ထက် ပို၍ကောင်းမြတ်သည်ကို ကျွန်ုပ်အား ပေးနိုင်ရ၏။ ၎င်းကို မိုးကောင်းကင်မှ စာရင်းရှင်းတမ်းကို စေစားလျက် မြေခေါင်ခေါင် ကုန်းပြောင်ပြောင် ဖြစ်စေနိုင်ရ၏။</p>
၄၁။	<p>أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۞</p> <p>သို့မဟုတ် ရေစမ်းသည် နက်ရှိုင်းစွာ စိမ့်ဝင်သွား၍၊ အလှမ်းမှီနိုင်စွမ်း ကင်းမဲ့စေနိုင်၏။</p>
၄၂။	<p>وَأَحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۞</p> <p>ထို့နောက် သူ့သီးနှံများ ပျက်သွား၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် စိုက်သုံးစရိတ်အတွက် သူ့လက်များကို ဝမ်းနည်းပက်လက် ပွတ်တိုက်၏။ ပိုင်ဆိုင်မှုများမှာ ဦးကျိုးသွား၍ “ကျွန်ုပ်အဖြစ်မှဖြင့် ကံကြမ္မာရှင်အား တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် ရောပြုန်းမကိုး ကွယ်မိလျှင် ကောင်းလေစွ” ဟု ညီးညူတော့၏။</p>
၄၃။	<p>وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۞</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ဂုဏ်ပြိုင်လျက် သူ့အား ကူညီမည့် တပ်အင်အား မရှိပေ၊ သူ့ကိုယ်သူလည်း မကူညီနိုင်ချေ။</p>
၄၄။	<p>هٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۞</p> <p>ဤသည် ပရမတ်တည်ရှိသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကိစ္စသာ ဖြစ်၏။ အရှင်သည် အကောင်းဆုံး ခံစားစေသော၊ အကောင်းဆုံး တန်ပြန်သော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
၄၅။	<p>وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۞</p> <p>သူတို့အတွက် ဤလောကီဘဝအား ရေကဲ့သို့ ဥပမာ ပြုပေး၏။ ၎င်းကို ကောင်းကင်ယံမှ သွန်းချပေး၍ ၎င်းဖြင့် မြေကမ္ဘာ စားကျက်များကို စိမ်းစိုစေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့ကို ခြောက်သွေ့စေ၍ လေ၌ လွင့်ပါးသော အပိုင်းအစများ ဖြစ်စေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ခပ်သိမ်းကုန်အား စည်းချိန်ချမှတ်သော အရှင် ဖြစ်ပေ၏။</p>
၄၆။	<p>الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۞</p> <p>ဥစ္စာငွေကြေး သားသမီးများသည် ဤလောကီဘဝ၏ အဆင်အယင်များ ဖြစ်၏။ သို့သော် တစ်စိုက်မတ်မတ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းသည် သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံ၌ ကောင်းမြတ်လှ၏။ ခံစားခွင့်နှင့် ကောင်းမြတ်သော မျှော်လင့်ချက် ရှိ၏။</p>

၄၇။	<p>وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۖ</p> <p>တောတောင်များ ပြတ်လွင့်၍၊ မြေကမ္ဘာသည် ရင်ဆိုင်ရသော နေ့ကာလ၌၊ သူတို့မှ တစ်စုံတစ်ခုမှ မကျန်အောင် သူတို့အား ငါ စုရုံးစေမည်။^{၆၄၄}</p>
၄၈။	<p>وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۖ</p> <p>သူတို့အား သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ထံ၌ အတန်းလိုက် အသင့်ရှိစေသောအခါ၊ သင်တို့အား ပထမအကြိမ် ဖြစ်တည်စေခဲ့သကဲ့သို့ ငါ့ ထံသို့ မုချ ရောက်စေခဲ့ပြီ၊ အမှန်မှာ သင်တို့အတွက် သတ်မှတ်ချက်ကို ငါ မစီမံခဲ့ဟု သင်တို့ ထင်ခဲ့ကြ၏။</p>
၄၉။	<p>وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۖ</p> <p>မှတ်တမ်းကို တင်ပြထား၏။ ရာဇဝတ်ကောင်များမှာ ထို၌ ရှိသည်ကို ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်နေကြ၍၊ “ကျွန်ုပ်တို့များ နှယ်၊ ဤသည် ကြီး ငယ်မဟု ချွင်းချွန်ခြင်း မရှိ ထည့်သွင်းထားသော မှတ်တမ်း ဖြစ်တော့၏။” ဟု ညီးတွားကြသည်ကို သင် မြင်ရတ္တံ့။ သူတို့ပြုကျင့်ခဲ့သမျှသည် သူတို့အား ရင်ဆိုင်နေသည်ကို တွေ့ရလတ္တံ့။ သင့်ကံကြမ္မာရှင်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမှ အဝိဇ္ဇာစီးစေခဲ့သည် မဟုတ်ချေ။</p>
၅၀။	<p>وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۖ</p> <p>၆၄၄ ၆:၁၀၀</p> <p>ငါက နိမိတ်ဆောင်တို့အား “အာဒံကို ဦးချလော့” ဟု မိန့်သော်၊ ဦးချကြကုန်၏။ သို့သော် ရှေးရိုးစွဲသည်* မပါ။ သူသည် ပုတုဇဉ်အနက်မှ* ဖြစ်၍၊ ကံကြမ္မာရှင်၏ စီမံချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယုတ်မာ၏။ သင်သည် ငါ့အား တုပြိုင်လျက် သူနှင့် သူ့သားသမီးများကို ကွပ်ကဲသူအဖြစ် ယူမှတ်ကြမည်လော၊ သူတို့သည် သင်တို့၏ အတိုက်အခံများ မဟုတ်လော၊ ထိုအမိုက်သင့်သော လဲလှယ်မှုသည် အကုသိုလ်ပင် ဖြစ်၏။</p>
၅၁။	<p>مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۖ</p> <p>ငါသည် မိုးများနှင့် မြေအား ဖြစ်တည်စေရာ၌၊ သူတို့၏ စရိုက်အား ဖြစ်တည်စေရာ၌၊ သူတို့ကို သက်သေများ ဖြစ်စေသည် မဟုတ်ချေ။ လမ်းလွဲနေသူများအား အကူအညီအဖြစ်လည်း ယူမှတ်ခဲ့ခြင်း မရှိချေ။</p>
၅၂။	<p>وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۖ</p> <p>အရှင်က “ငါနှင့် ရောပြွန်းကိုးကွယ်ရာဟု သင်တို့ တွေးဆခဲ့သူများထံ ဆုတောင်းကြလော့” ဟု ဆိုသော နေ့ကာလ၌ သူတို့သည် ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်၊ သို့သော် သူတို့အား ပြန်ကြားလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ငါသည် သူတို့၏ ကြား၌ အဆက်အသွယ်ပြတ်ရန် လုပ်ထားပြီ။</p>
၅၃။	<p>وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۖ</p> <p>ရာဇဝတ်ကောင်များသည် အပူမီးကို မြင်တွေ့ရ၍၊ ထိုသို့ သက်ဆင်းရမည်ဟု ခံစားနေရ၏။ ထိုမှ လမ်းဖွင့်ထားခြင်းကို မတွေ့ရချေ။</p>
၅၄။	<p>وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۖ</p> <p>* မုချပင်၊ ငါသည် လူသားများအတွက် ဤကုရ်အံကျမ်းတော်၌ ဥပမာ ကိုယ်စီ ဖွင့်ဆိုပေးထား၏။[*] သို့သော် လူသား</p>

(၆၄၄)တောတောင်များ (ဂျီတားလီ) ဆိုသည်မှာ မောက်မာသော အာဏာရှင်များကို ဆိုလိုကြောင်း ကျမ်းတော်တွင် မကြာခဏ ပြောဆို၍၊ မြေကမ္ဘာဆိုသည်မှာလည်း ကမ္ဘာဂြိုဟ် တစ်ခုလုံးကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူတို့ပိုင်သော တိုင်းပြည်များကိုသာ ဆိုလိုကြောင်း ကျမ်းတော်တွင် မကြာ ခဏပြောဆိုပေသည်။ ထိုအခါ အာဏာရှင်နှင့် အပေါင်းပါတို့သည် တစ်ယောက်မကျန် စစ်ကြောခံရမည်ပင်။

၁၇:၈၉	သည် များစွာသော အရာများ၌ အကြီးအကျယ်ခံခြင်း၏။
၅၅။	<p>وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأُولَيْنِ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝</p> <p>သူတို့ထံသို့ လမ်းညွှန်တရား ရောက်လာသော်၊ သူ တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံ၌ လွတ်ငြိမ်းဆု ပန်ရမည်ကို၊ လူသားသည် ယုံကြည်ခြင်း၌ အဟန့်အတား ဖြစ်နေရသည်မှာ၊ သူတို့၏ ရှေးဟောင်း ဓလေ့များကို ပေးအပ်ခံရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ် ဝင့်ကြွေးကို ထိပ်တိုက်တိုး ရယူလိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။</p>
၅၆။	<p>وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوعًا ۝</p> <p>ငါသည် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များကို သတင်းပေးသူ၊ သတိပေးသူ အဖြစ်ဖြင့်သာ စေစားတော်မူ၏။* ဖိုးကွယ်သူတို့သည် သစ္စာတရားကို မိစ္ဆာတရားဖြင့် ခုခံခြင်းဆို တိုက်ခိုက်၏။ ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများနှင့် သတိပေးချက်များကို လှောင်ပြောင်စရာဟု ယူမှတ်ကြ၏။</p>
၅၇။	<p>وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَبَدًا ۝</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ သုတ္တန်များကို သတိဖော်ပေး ခံရပြီး ၎င်းကို ကျောခိုင်းသွားသူ၊ သူ့လက်များက မည်သည်အား ကြိုတင် ပို့ထားသည်ကို မေ့ပျောက်နေသူထက် မည်သူက ပို၍ အမှိုက်စီးဘိသနည်း။ မှတ်သားလော့ သူတို့၏ နှလုံးသား၌ လိုက်ကာချထား၍၊ သူတို့၏နားများမှ နားလည်မှုကင်းမဲ့၊ ပင်းပိတ်စေရန် ငါ စီရင်ထားတော်မူ၏။ သူတို့အား လမ်းညွှန် တော်ဘက်သို့ ဖိတ်ခေါ်သော်လည်း မည်သည့် အခါမှ လမ်းညွှန်ရမည် မဟုတ်ချေ။</p>
၅၈။	<p>وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَّ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ۝</p> <p>သင့်ကံကြမ္မာရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင်၊ ကရုဏာတော် အရှင် ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုများကြောင့် သူတို့အား သုတ်ဝင်ခဲ့လျှင်၊ သူတို့၏ ဝင့်ကြွေးအတွက် သူတို့အား စီရင်ပြီးခဲ့လေလတ္တံ့။ အမှန်မှာ သူတို့အတွက် သတ်မှတ်ကာလရှိ၏။ ထိုမှ ဆန့်ကျင်၍ ခိုလှုံရာကို ရှာတွေ့မည် မဟုတ်ချေ။</p>
၅၉။	<p>وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۝</p> <p>သူတို့ အမှိုက်စီးနေစဉ်တွင် ငါသည် ဤဒေသများကို တိမ်ကောစေတော်မူလိုက်၏။ သူတို့၏ တိမ်ကောချိန်ကို ငါသည် သတ်မှတ်ပြီး ဖြစ်၏။</p>
၆၀။	<p>وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝</p> <p>မူဆာက သူ၏ လုလင်အား “ကျွန်ုပ်သည် ရောက်ရန် မည်မျှကြာသည် ဖြစ်စေ၊ မြစ်နှစ်စင်းဆုံရာသို့ မရောက်လျှင် ရပ်နားမည် မဟုတ်ချေ” ဟု ဆို၏။^{၆၄၅}</p>

(၆၄၅)ဤသုတ်တော်သည် ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လူရွယ်ဘဝ ပညာရှာရန် သွားသော ခရီးစဉ်ကို ဖော်ပြပေးသည်။ ထိုအကြောင်းအရာကို သမ္မာကျမ်းစာနှင့် ဂျူးကျမ်းစာများတွင် ဖော်ပြထားခြင်း မရှိချေ။ မြစ်နှစ်ဆုံရာ အရပ်ဆိုသည်မှာ အီသီယိုးပီးယား နိုင်ငံ ခါတွန်ဒေသ ဖြစ်၍၊ နိုင်းလ်မြစ်နှင့် ခါတွန်မြစ်တို့ ဆုံရာဒေသ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစဉ်က အီသီယိုးပီးယားသည် အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ တောင်ပိုင်းနှင့် ဆက်စပ်လျက် ရှိခဲ့ပေသည်။ ဂျူး-ဗဟုသုတ ဟင်းလေးအိုကြီးစာအုပ်တွင် ကိုယ်တော်မူဆာသည် ထိုဒေသသို့ ခရီးသွားခဲ့ကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်ဒေသ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပေသည်။ ထိုမိန်းမနှင့် လက်ထပ်ယူသောအကြောင့် ကိုယ်တော်မူဆာသည် အပြစ်တင်ခံရကြောင်းကို မွေဟောင်းကျမ်း တောလည်ရာ ၁၂:၁ တွင်တွေ့ရပေသည်။

၆၁။	<p>فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾</p> <p>သူတို့သည် ထိုနှစ်ခုဆုံရာသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူတို့၏ ငါးကို မေ့နေကြ၏။ ၎င်းသည် မြစ်ထဲ၌ သူ့လမ်းကို ရယူ၍ လွတ်မြောက်သွား၏။</p>
၆၂။	<p>فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾</p> <p>သူတို့ ခရီးဆက်ခဲ့ပြီးနောက်၊ သူက သူ့လုလင်အား၊ “နေ့လည်စာကို ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ပေးလော့၊ ဤခရီးသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အတော်ပန်းစေ၏။” ဟု ပြောဆိုသော်၊</p>
၆၃။	<p>قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيَهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾</p> <p>သူက “အသင် မြင်ယောင်မိပါသလော၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျောက်တုံးပေါ်၌ ခိုနားစဉ်၊ ကျွန်ုပ်သည် ငါးကို မေ့သွား၏။ မကောင်းဆိုးဝါးက ကျွန်ုပ်အား သတိဖော်ပေးရန် မေ့ပျောက်စေပါ၏။ ၎င်းသည် မြစ်ထဲ၌ သူ့လမ်းကို ရယူသွားပါပြီ။ အံ့ဩလောက်ပါ၏။” ဟု ပြန်ပြော၏။^{၆၄၆}</p>
၆၄။	<p>قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدًّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾</p> <p>သူက ဤသည် ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်ရမည့်လမ်း ဖြစ်သည်ဟု ဆို၍၊ ခြေဦး ပြန်လှည့် လာခဲ့ကြ၏။</p>
၆၅။	<p>فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾</p> <p>သို့ဖြင့် သူတို့သည် ငါ့ထံ၌ ကရုဏာ သက်ခံရသူ၊ ငါ့ထံမှ အသိပညာအားဖြင့် ပညာအလင်းရသူ ဖြစ်သော ငါ့ အမှုတော်ဆောင် တစ်ဦးအား တွေ့ရ၏။</p>
၆၆။	<p>قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رَسُولًا ﴿٦٦﴾</p> <p>မူဆာက သူ့အား “အသင် သင်ကြားခံရသည်များမှ ဖြောင့်မတ်မှုကို ကျွန်ုပ်အား ပြန်သင်ပေးအံ့ငှာ သင့်နေောက်သို့ လိုက်ခွင့်ပြုပါ။” ဟု တောင်းဆိုသော်၊</p>
၆၇။	<p>قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾</p> <p>သူက ပြန်ပြောသည်မှာ “သင်သည် ကျွန်ုပ်အား သည်းခံနိုင် စွမ်းမရှိချေ-</p>
၆၈။	<p>وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾</p> <p>သင် ဉာဏ်မရှိနိုင်သော အရာကို မည်သို့ သည်းခံနိုင်အံ့နည်း။” ဖြစ်၏။</p>
၆၉။	<p>قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾</p> <p>သူက “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီလျှင် သည်းခံနိုင်စွမ်းကို ကျွန်ုပ်ထံ၌ တွေ့ရလိမ့်မည်၊ သင့် စီမံချက်ကို ကျွန်ုပ် အာခံမည် မဟုတ်ချေ။” ပြန်ပြောသောအခါ။</p>
၇၀။	<p>قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်နေောက်သို့ လိုက်လျှင် မည်သည့်အရာကိုမှ ကျွန်ုပ်က သင့်အား သတိဖော် ဆင့်ပြန်မပေးသ၍၊ မေးခွန်း-</p>

(၆၄၆)ကိုယ်တော်မူဆာတို့၌ ရှိသော ငါးသည် “ကင်ထားသောငါး” ဟု အချို့ဆရာတော်ကြီးများ၏ ပြောဆိုရေးသားမှုသည် လုံးဝမှားယွင်းပေသည်။ ထို့အတွက် ခိုင်လုံသော အစွဲလမ်းကျမ်းဟူ၍ မရှိချေ။ ထို့ပြင် ဤသုတ်တော်မှ မကောင်းဆိုးဝါးဆိုသည်မှာ နာနာဘဝ မဟုတ်ချေ။ ကိုယ်တော်မူဆာ ခေါ်လာသော လုလင်က သူ့စိတ်၏ မေ့လျော့ခြင်းကို သူ့ကိုယ်သူ ပြောခြင်း ဖြစ်၍။ အံ့ဩလောက်ပါ၏ ဆိုသည်မှာ ငါးလွတ်သွားကြောင်းကို ကိုယ်တော် မူဆာအား ပြောဆိုရန် မေ့နေသည့်အတွက် သူ့ကိုယ်သူ အံ့ဩခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

	မထုတ်နှင့်” ဟုပြော၍။
၇၁။ မူဆာ	<p>فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۖ</p> <p>သူတို့ ထွက်ခွာခဲ့ရာ၊ သင်္ဘောတစ်စီးပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူက ၎င်းကို ဖောက်သောအခါ၊ သူက “သင်သည် သင်္ဘောရှိ သူများ နှစ်မြုပ်စေရန် အပေါက်ဖောက်သလော၊ သင်သည် အလွန် ကြောက်စရာ ကောင်းသည်ကို စီမံသလော၊” ဟု ဆိုသော်။</p>
၇၂။	<p>قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۖ</p> <p>သူက “သင်သည် ကျွန်ုပ်အား သည်းခံနိုင် စွမ်းမရှိဟု ကျွန်ုပ်မပြောခဲ့သလော၊” ဟု ဆို၏။</p>
၇၃။ မူဆာ	<p>قَالَ لَا تَأْخُذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تَرْهَقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۖ</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်၏ မေ့ပျောက်မှုအတွက် အမှတ်မထားပါနှင့်၊ ကျွန်ုပ်၏ အစီအမံကြောင့် အပြစ်မပေးပါနှင့်” ဟု တောင်း ပန်၏။</p>
၇၄။	<p>فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۖ</p> <p>ထွက်ခွာခဲ့ပြန်ရာ၊ ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့၍၊ သူသည် သတ်လိုက်သောအခါ၊ “အခြားစရိုက်အတွက် မဟုတ်ဘဲ၊ စင်ကြယ်သော စရိုက်တစ်ခုကို သင် သတ်လိုက်၏၊ ချောက်ချားဘွယ်ရာ ကိစ္စကို သင်ကျူးလွန်ပြီ” ဟု ပြောပြန်၏။ ။</p>
၇၅။	<p>قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۖ</p> <p>သူက “သင်သည် ကျွန်ုပ်အား သည်းခံနိုင် စွမ်းမရှိဟု ကျွန်ုပ်မပြောခဲ့သလော၊” ဟု ဆို၏။</p>
၇၆။ မူဆာ	<p>قَالَ إِنْ سَأَلْتِكُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۖ</p> <p>သူက “ဤနောက်တွင် သင့်အား တစ်စုံတစ်ရာ မေးမိပါလျှင် ကျွန်ုပ်ကို အဖော်ပြုရန်မလိုပြီ၊ ကျွန်ုပ်ထံမှ ခွင့်ပြုချက် အတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်ပါပြီ၊” ဟု ဆို၏။</p>
၇၇။ မူဆာ	<p>فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَفْعَمَا أَهْلَهَا فَبَؤُوا أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَتَّقَضَ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ</p> <p>ထွက်ခွာခဲ့ကြပြန်ရာ အရပ်ဒေသ တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာ၍၊ သူတို့အတွက် ထိုအရပ်သားထိုထံမှ အစားအစာကို တောင်းကြသော်လည်း သူတို့က လက်မခံ၊ ဧည့်ဝတ်မကျေကြချေ၊ ထို၌ ပြုလုဆဲဆဲ အုပ်တံတိုင်းကို တွေ့၍၊ သူသည် ၎င်းကို ခိုင်မြဲရန်ပြုသောအခါ၊ သူက “သင် ဆန္ဒရှိလျှင် ထိုအတွက် အကျိုးရခွင့် ယူနိုင်၏။” ဟု ပြောသော်။</p>
၇၈။	<p>قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَاءَ بَيْنُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۖ</p> <p>သူက “သင်နှင့် ကျွန်ုပ်အကြား ဤ၌ ကွာဟ သွားပေပြီ။ သို့သော် သင် သည်းခံနိုင်စွမ်း မရှိသော အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ဖွင့်ဆိုရင်းပြုပေအံ့၊” ဟုဆို၍။</p>
၇၉။	<p>أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۖ</p> <p>သင်္ဘောအကြောင်း၊ ၎င်းသည် မြစ်ပင်၌ လုပ်စားနေရသော ဆင်းရဲသားပိုင် ဖြစ်၏၊ ၎င်းကို ကျွန်ုပ် ဖျက်ဆီးလိုသည်မှာ သူတို့၏ နောက်ကြော၌ ဘုရင်တစ်ပါးရှိ၍ သူသည် လှေသင်္ဘောတိုင်းကို အဓမ္မသိမ်းပိုက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။</p>
၈၀။	<p>وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُ مَوْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ</p>

	ကလေးအကြောင်း၊ သူ့မိဘများသည် ယုံကြည်သူများဖြစ်၏။ သူ၏ မကောင်းသော အမှု၌ ပါဝင်ပတ်သက်ခြင်း၊ ဖုံးကွယ်လိမ့်ညာ ခြင်းကြောင့် သူတို့အား ထိခိုက်မည်ကို ကျွန်ုပ် စိုးရိမ်၏။
၈၁။	<p style="text-align: center;">فَارَدْنَا أَنْ يُّبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا ۖ</p> <p>သူတို့အတွက် သူ့ထက် စင်ကြယ်သော ကရုဏာစိတ်နှင့် နီးကပ်သော ပိုမိုကောင်းမြတ်သည့် သူကို သူ့နေရာတွင် ကျွန်ုပ် အစားထိုးစေလို၏။</p>
၈၂။	<p style="text-align: center;">وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۖ</p> <p>အုပ်တံတိုင်း၊ ၎င်းသည် မြို့တွင်းရှိ မိဘမဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ပိုင် ဖြစ်၏။ ၎င်း၏အောက်၌ သူတို့ပိုင် ဥစ္စာရတနာသည် ရှိ၏။ သူတို့၏ ဖခင်မှာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူ ဖြစ်၏။ ကံကြမ္မာရှင်သည် သူတို့အား ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်း အရွယ်ရောက်လာလျှက် သူတို့၏ ရတနာအား ကံကြမ္မာရှင်၏ ကရုဏာတော်အားဖြင့် ဖော်ယူနိုင်သည်ကို လိုလား၏။ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းကို ကျွန်ုပ်၏စံမံချက်ဖြင့် ပြုလုပ်သည် မဟုတ်။ ဤသည် သင် သည်းခံနိုင်စွမ်းမရှိသော အကြောင်းတို့အတွက် ဖွင့်ဆိုရင်းပြမှု ပင်ဖြစ်၏။</p>
၈၃။	<p style="text-align: center;">وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ فَلُ سَأَلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۖ</p> <p>သင့်ထံ၌ ကာရ်နိုင်းမင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မေးသူတို့အား၊ “သူ့အကြောင်းကို သင်တို့အား သတိဖော် ရွတ်ပြပေအံ့” ဟု ဆို၍၊^{၆၄၇}</p>
၈၄။ မဟာ မိတ်	<p style="text-align: center;">إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۖ</p> <p>ငါသည် သူ့အား မြေကမ္ဘာ၌ အချေကျစေ၍၊ အရာ ကိုယ်စီဘက်သို့ နှောင်ဖွဲ့မှုကို ပေးအပ်သော်။</p>
၈၅။	<p style="text-align: center;">فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۖ</p> <p>သူသည် နှောင်ဖွဲ့လမ်းကို လိုက်၏။</p>
၈၆။ Black Sea	<p style="text-align: center;">حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَرْغَبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْ تَعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۖ</p> <p>သူသည် နေ၏ ဝင်ရာ အရပ်သို့ ရောက်သော် ပင်လယ်နက်ထဲသို့^{၆၄၈} နေဝင်သည်ကို သူတွေ့ရ၏။ ထိုမှ လူတစ်မျိုးကို လည်း တွေ့ရ၍၊ ငါက “အေ- သူကာရ်နိုင်း၊ သူတို့အား ပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကို ဖြစ်စေ သူကောင်းပြုခြင်းကို ဖြစ်စေ သင်သည် ယူခွင့်ရပြီ” ဟု မိန့်၏။</p>

(၆၄၇)အာရ်ဗီဝေါဟာရ သူ ဆိုသည်မှာ ပိုင်ရှင်၊ အရှင်၊ ပြည့်ရှင် ဟု ဖြစ်၍၊ ကရ်နိုင်း ဆိုသည်မှာ ရာစုတစ်ခု မျိုးဆက်ကို ရည်ညွှန်းသော ဦးချိုကိုခေါ်၍၊ ကာရ်နိုင်း ရာစုနှစ်ခု မျိုးဆက်နှစ်ဆက်ကို ရည်ညွှန်းသော ဦးချိုနှစ်ခုကို ဆိုပေသည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် တမန်တော် ဒ်ယေလ၏ မြင်ကွင်းအာရုံ ဖြစ်သည့် မီဒီယာနှင့် ပါရှား အင်ပါယာနှစ်ခု၏ ပြည့်ရှင် ဦးချိုနှစ်လုံး ပိုင်ရှင်ဟု ဖော်ပြထားပေသည်။ (ဒ်ယေလ-၈:၃၊ ၈: ၂၀)။ သို့သော် သမ္မာကျမ်းတွင် အင်ပါယာနှစ်ခုအား အုပ်ချုပ်မှု တစ်ခုတည်းအောက်တွင် ထား၍ အုပ်ချုပ်သော သူရိယာ့စ် ကို ကုရုမင်းဟု လွှဲမှားစွာ ခေါ်တွင်ထားပေသည်။ (သမ္မာကျမ်းဆိုင်ရာ ဗဟုသုတဟင်းလေးအိုးကြီး၊ ရေဝတီ ဗဟုသုတဟင်းလေးအိုးကြီး- သူရိယာ့စ်)၊ ဒ်ယေလ၏ ရူပါရုံ မြင်ကွင်းမှာ ကုရုမင်း မဟုတ်ချေ။ သူရိယာ့စ်-၁ (ဘီစီ ၅၂၁-၄၈၄) သာဖြစ်ကြောင်း အဆိုပါ သုတေသန စာအုပ်များတွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူကာရ်နိုင်း ဆိုသည်မှာ သူရိယာ့စ် -၁ ကို ရည်ညွှန်းပေသည်။

(၆၄၈)ထိုမင်းကြီး၏ အင်ပါယာမှာ အနောက်ဘက် (နေဝင်ရာဘက်သို့) ပင်လယ်နက် Black Sea ထိ ပိုင်ဆိုင်ပေသည်။ ဤနေရာ၌ ပင်လယ်နက် ဆိုသည်မှာ အာရ်ဗီစကား “အိုင်းနင် ဟမီးအတ်”ကို တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အိုင်းနင် ၏ အနက်မှာ များစွာသောရေထု ဟု ဖြစ်၍၊ ဟမီးအတ် ဆိုသည်မှာ အမည်း အနက်ရောင် ရှိသော အောက်ခံ ရွှံ့မြေဟု ဖြစ်ပေသည်။

၈၇။	<p>قَالَ أَمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكْرًا ﴿٨٧﴾</p> <p>သူက “မိုက်မဲသော သူများအား ကျွန်ုပ်သည် ပြစ်ဒဏ်ပေးမည်။ ထို့နောက် သူတို့အား သူ့ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့ ပြန်လှည့်စေမည်။ သူ့အား မှတ်သားလောက်သော ပြစ်ဒဏ်ဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ပေးလေလတ္တံ့။-</p>
၈၈။	<p>وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾</p> <p>ယုံကြည်လျက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ပြုသောသူအား သူကောင်းပြု ဆုလဒ်ပေး၍၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ လွယ်ကူသော စီမံချက်များကို ပြောပြပါမည်။” ဟု ဆို၏။</p>
၈၉။	<p>ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾</p> <p>ထို့နောက် သူသည် နှောင်ဖွဲ့လမ်းတစ်ခုကို လိုက်ပြန်၏။</p>
၉၀။	<p>حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾</p> <p>သူသည် နေ၏ ထွက်ပေါ်ရာ အရပ်သို့ ရောက်လာသော်၊ ထိုနေပူအား ဆန့်ကျင်ရန် စီမံပေးမထားသော လူမျိုးတစ်မျိုးအပေါ်မှ နေထွက်လာသည်ကို သူတွေ့ရ၏။^{၆၄၉}</p>
၉၁။	<p>كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾</p> <p>ဤသို့ ငါသည် သူ့၌ ရှိသော အကြောင်းကို သတင်းသိနေတော်မူ၏။</p>
၉၂။	<p>ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾</p> <p>တဖန် သူသည် အခြား နှောင်ဖွဲ့လမ်းသို့ လိုက်ပြန်၏။</p>
၉၃။	<p>حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾</p> <p>သူသည် တောင်တန်း နှစ်ခုကြားသို့ ရောက်သော်၊ ထိုနှစ်ခု၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၌ သဘောပေါက်ရန် ပြောရ ခက်သော လူတစ်မျိုးကို သူ တွေ့၏။</p>
၉၄။	<p>قَالُوا يَا ذَا الْقُرْتَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾</p> <p>သူတို့က “အို- သူကားရီနိုင်၊ ဂေါဂ၊ မာဂေါဂတို့သည် မြေကမ္ဘာအား အဖျက်အနှောင့်ပြုကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အား သင့်၌ လက်အောက်ခံခွင့် ပြုပါမည်လော၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သူတို့ကြား၌ တံတိုင်းတစ်ခု တည်ဆောက်ပေးပါ။” ဟု ပြောကြသော်။^{၆၅၀}</p>

(၆၄၉) သူကားရီနိုင် (သူရိယာဇ်)၏ ခရီးစဉ် သုံးခုသည် အင်ပါယာ၏ ရှေ့တန်းမျက်နှာစာအား တောင့်တင်းခိုင်မာစေရန် သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍၊ ပထမခရီးစဉ်မှာ အနောက်ဘက်သို့ ပင်လယ်နက် (၈၇)၊ ဒုတိယခရီးမှာ ၎င်းမှ အရှေ့ဘက်သို့ (နေထွက်ရာဘက်သို့) ကက်စပီယန်ပင်လယ်သို့ ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို တတိယခရီးစဉ် ဖြစ်သည့် တံတိုင်း၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သည့် တောင်တန်းနှစ်ခုက (၉၃) ညွှန်ပြလျက် ရှိပေသည်။ သူသည် ထိုတောင်တန်း နှစ်ခုကြားတွင် တံတိုင်းတည်ဆောက်ခဲ့ပေသည်။ ယခုခရီးစဉ် (အရှေ့ဘက်) တွင်တွေ့ရသော် လူမျိုးမှာ နေ၏ အပူကို ကာကွယ်ရန် အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်နေထိုင်ခြင်း မရှိသေးသော ကက်စပီယန်ကမ်းခြေရှိ မဖွံ့ဖြိုးသေးသည့် မူလဒေသခံ တိုင်းရင်းသားများကို ဆိုလိုပေသည်။ ဗြိတိသျှ-ဗဟုသု တဟင်းလေးအိုးကြီးစာအုပ်၏ မီဒီယာ (Media) ဟူသော ခေါင်းစီးအောက်တွင် “အဆက်ရီးယား၏ အမည်စရင်း၌ ဖော်ပြသော ဖစ်ဂရီးမှ တိုင်းရင်းသားများနှင့် မီဒီယာမြောက်ပိုင်း ဒေသသားတို့သည် အီရန်လူမျိုး၊ အင်ဒို-ဥရောပ လူမျိုးများ မဟုတ်ချေ။ အာမေးရီးယားကား ကဲ့သို့ ဒေသခံများ ဖြစ်၍၊ ကော့ကေးရှပ်စ် တိုင်းရင်းသားများနှင့် မြောက်များစွာ ဆက်စပ်လျက် ရှိပေသည်။ အီရန်၏ အုပ်ချုပ်မှုအာဏာမှာ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်ဝန်းလာလျက် တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များသည် အီရန်နှင့် မဟာမိတ်ပြုလျက် အီရန်အမည်ကို ခံယူလာခဲ့သည်။” ဟု ဖော်ပြထားပေသည်။ (၆၅၀) ဓမ္မဟောင်း ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း ၃၈:၂ နှင့် ၃၉:၆ တို့တွင် မာဂေါဂ ကို ဒေသအဖြစ် ဖော်ပြ၍၊ သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှာ ဂေါဂ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပေသည်။ သို့သော် ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၀:၂ နှင့် ရာဇဝင်ချုပ် (ပ) ၁:၅ တွင် မာဂေါဂ ကို ယာဖက်၏ သားများဖြစ်သော ဂေါမာနှင့် မာဒဲ၏ ကြားမှ ဒုတိယသားအဖြစ် ဖော်ပြထားပေသည်။ သူတို့သည် နယ်မြေကိုယ်စီကို အုပ်ချုပ်ခွင့်ရခဲ့ကြောင်း ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၀:၅ တွင် ဖော်ပြထား

၉၅။	<p>قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾</p> <p>သူ ပြောသည်မှာ “ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်က ထူထောင်ပေးခြင်းသည် ပိုမိုကောင်းမြတ်၏။ ကျွန်ုပ်အား လုပ်အားဖြင့်သာ ပူးပေါင်းပေးပါ။ သင်တို့နှင့် သူတို့အကြား ခိုင်ခန့်သောစည်းရိုးကို တည်ဆောက်ပါမည်။-</p>
၉၆။	<p>أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾</p> <p>ကျွန်ုပ်ထံသို့ သံ ပုံများကို ပေးကြလော့” ဟု ဖြစ်၏။ သူသည် တောင်တန်းနှစ်ခုကြား ပုံဖော်ပြီးသောအခါ “၎င်းကို မီးသားဖြစ်သည်ထိ ပိုထိုးကြလော့” ဟု ဆို၍ “ထိုအပေါ်၌ လောင်းရန် ကြေးရည်ပူကို ကျွန်ုပ်ကို ပေးလော့” ဟု ပြော၏။^{၉၅၁}</p>
၉၇။	<p>فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾</p> <p>သို့ဖြင့် သူတို့သည် ၎င်းကို ကျော်တက်နိုင် စွမ်းမရှိ၊ ၎င်းအား အပေါက်ဖောက်နိုင် စွမ်းလည်း မရှိချေ။</p>
၉၈။	<p>قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾</p> <p>သူက “ဤသည် ကျွန်ုပ်ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ကရုဏာပင် ဖြစ်၏။ ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ကတိသတ်မှတ်ချက် စေ့ရောက်သော် ၎င်းကို ပြိုပျက်စေရန် စီမံလိမ့်မည်။ ကံကြမ္မာရှင်၏ ကတိတော်သည် သစ္စာတရားပင် ဖြစ်၏။” ဟု ဆို၏။^{၉၅၂}</p>
၉၉။	<p>وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ ငါသည် သူတို့အား ချန်၍ အချို့အပေါ် အချို့ကို လှိုင်းရိုက်စေလျက်၊ ပုံစံများကို အသက်သွင်းလျက် သူတို့ အားလုံးကို စုပေါင်းစေတော်မူမည်။^{၉၅၃}</p>
၁၀၀။	<p>وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ ဖုံးကွယ်သူများအတွက် အသင့်ရှိသော ငရဲဘုံကို အသင့်ဖြစ်စေလတ္တံ့။</p>
၁၀၁။	<p>الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾</p> <p>သူတို့၏ မျက်လုံးများသည် ငါ၏ သတိပေးချက်မှ လိုက်ကာစည်းခြားနေ၏။ သူတို့သည် ကြားနာ နိုင်စွမ်း မရှိကြချေ။</p>

ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယေဇကျောလ ၃၈: ၂၊ ၃၉: ၆ တွင်ဖော်ပြသော ဂေါဂ အုပ်ချုပ်ခွင့်ရသော အရပ် မာဂေါဂ ဆိုသည်မှာ ယခင်က မာဂေါဂ အုပ်ချုပ် ထူထောင်ခဲ့သောကြောင့် ထိုဒေကို မာဂေါဂ ဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တောင်တန်းနှစ်ခု ဆိုသည်မှာ အာမေးနီးယန်းတောင်နှင့် အဇာတိုင်ဂျန် တောင်တန်းတို့ ဖြစ်၍၊ ထိုနှစ်ခုကြားတွင် သူကာရ်ကာနိုင်မင်းသည် တံတိုင်းဆောက်လုပ်ခဲ့ပေသည်။ တံတိုင်းဆောက်လုပ်ခဲ့သည် ဆိုခြင်းကြောင့် အချို့သော် မူဆလင်သမိုင်းပညာရှင်များက သူကာရ်နိုင်မင်းကို အလက်ဇန်းဒရီးယားဖြစ်သည်ဟု မှားယွင်းစွာ မှတ်ချက်ချမှုများကိုလည်း တွေ့ရပေ သည်။

(၉၅၁)ကြေးရည်ပူများ၊ သံတုံးများမှာ တံတိုင်းတစ်ခုလုံးအတွက် မဟုတ်ပေ။ တံတိုင်းပြီး၍ တံခါးဆောက်လုပ်ရန် အတွက်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ ကြောင့် “တောင်တန်းနှစ်ခုကြား ပုံဖော်ပြီးသော အခါ” ဟု သုံးထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ **زُبَرَ الْحَدِيدِ** ဇာဘုရင် **ဟဒီးဒ်** ဆိုသည်မှာ သံများ ကို စုဆောင်းထားသည်။ သို့မဟုတ် သံများနှင့် ပတ်သက်သည့် နည်းပညာ စာအုပ်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဇာဘုရ် ကို ၁၇:၅၅ တွင်ကြည့်ပါ။

(၉၅၂)တံတိုင်းခတ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဂေါဂ၊ မာဂေါဂတို့အား သူတို့၏ နယ်နိမိတ်အတွင်း၌ ချုပ်မိနေစေရန်သာ ဖြစ်၍၊ ထိုနောက်ပိုင်း သူတို့၏ ရာသက်ပန် မျိုးဆက်များအတွက် မဟုတ်ချေ။ ထိုအကြောင်းကို ကျမ်းတော်၏ ၂၁:၉၆ တွင်အတိအကျပြောထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုတံတိုင်း ကြီးမှာ လက်ရှိခေတ်အထိ တည်ရှိနေခြင်း မရှိတော့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဂေါဂ၊ မာဂေါဂ၏ မျိုးဆက်များမှာ ကျူးတိုးနစ်အနွယ်မှ ဆလဘစ်လူမျိုးများ ဖြစ်လာ၍၊ ထို့နောက် ဥရောပသို့ လွှမ်းမိုးသော မျိုးနွယ်များ ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။

(၉၅၃)စစ်ပွဲများဖြစ်လာ၍ ဤသည် တံတိုင်းကြီးပြိုမည် လက္ခဏာကို ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အချို့က အချို့အပေါ်သို့ လှိုင်းရိုက်စေမည် ဆိုသည် မှာ “ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်မည်၊ ဩဇာလွှမ်းမိုးမည်” ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၍၊ တံပိုးခရာမှုတ်စေမည် ဆိုသည်မှာ “လူမျိုးဆက်သစ်များ မွေးဖွားလာခြင်း ကို ဆိုလိုပေသည်။ ထိုစကားလုံးကို “သင်တို့အား ဝမ်းကြောတိုက်တွင်း၌ သဏ္ဍာန်တည်စေ၏” ဟု ဖော်ပြထားပေသည်။ မျိုးဆက်သစ်များ မွေးဖွားပေါ် ပေါက်လာခြင်းသည် မျိုးဆက်ဟောင်းများအတွက် ကမ္ဘာပျက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကမ္ဘာဂြိုဟ် ပျက်သုဉ်းခြင်း မဟုတ်ချေ။

၁၀၂။	<p>أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူများက “ငါ့အား ဂုဏ်ပြုလျက် ငါ၏ အမှုတော်ဆောင်များကို ကွပ်ကဲသူအဖြစ် ယူမှတ်နိုင်သည်” ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ ငါသည် ဖိုးကွယ်သူများအတွက် ဧည့်ခံရာ အဖြစ် ငရဲဘုံကို ပြင်ဆင်ထားတော်မူ၏။</p>
၁၀၃။	<p>قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾</p> <p>“မည်သူသည် အကျင့်အကြံ၌ ဆုံးရှုံးမှုကြီးရသည်ကို ကျွန်ုပ် ထုတ်ပြန်ရမည်လော” ဟုမေး၍။</p>
၁၀၄။	<p>الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾</p> <p>ဤလောကီဘဝ၌ လွဲမှားမှုကို စိုင်းပြင်းနေလျက်၊ ၎င်းကို ကောင်းမွန်သော ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်း ဟု သူတို့ကိုယ် သူတို့ ထင်မှတ်နေသူများ။</p>
၁၀၅။	<p>أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾</p> <p>သူတို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ သုတ်ဒေသနာများနှင့်၊ အရှင်အား ဖူးတွေ့ရမည်ကို ဖိုးကွယ်သော သူများ၊ ထိုသူများ၏ ကျင့်ကြံမှုသည် အချိုးနီးပင်၊ ရပ်တည်မြဲမြံသော နေ့၌ သူတို့အတွက် ချိန်ခွင်လျှာသည် တည့်မတ်နေမည် မဟုတ်ချေ။</p>
၁၀၆။	<p>ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا ﴿١٠٦﴾</p> <p>ဤသည် သူတို့၏ အကျိုးခံစံခွင့် ဖြစ်၏။ ငရဲဘုံမှာ- ငါ့ သုတ္တန်များနှင့် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များကို လှောင်ပြောင်စရာ အဖြစ် ဖိုးကွယ် ယူမှတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။</p>
၁၀၇။	<p>إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾</p> <p>ယုံကြည်လျက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ပြုသူတို့အတွက် သူတို့အား ဧည့်ခံရာ နိဗ္ဗာန် ဥယျာဉ်သည် ရှိနေ၏။</p>
၁၀၈။	<p>خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾</p> <p>ထို၌ ဝင်ရောက်စံစားရလတ္တံ့၊ ထိုမှ ဖယ်ရှားခံခြင်းရန် မဆည်ပူးကြချေ။</p>
၁၀၉။	<p>قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾</p> <p>ဟောလော့ “သမုဒ္ဒရာသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ မုက္ခပါတ်တော်အတွက် တိုးရွေ့နေသော်လည်း၊ ကံကြမ္မာရှင်၏ မုက္ခပါတ်တော် မကုန်ဆုံးမှီ သမုဒ္ဒရာသည် သို့မဟုတ် ပမာတူ တိုးပေးခြင်းသည် ကုန်ဆုံးရလတ္တံ့။^(၆၅၄)</p>

(၆၅၄)ဤသုတ်တော်က မုက္ခပါတ်တော်မှ မိဒါဒ်ကို ဆရာတော်ကြီးများက “မှင်” ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို ရေးမှတ်ရန်အတွက် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသည် မှင်ဖြစ်သော်လည်း ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ သာလျှင် ခန်းခြောက်ဘွယ်ရှိ၏။ ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များ၊ မုက္ခပါတ်တော်များသည်ကား ကုန်ခန်းဘွယ် မရှိဟူလို။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီးများ ပြန်ဆိုသော မှင် ဟူသည့် ဝေါဟာမှာ ရင်းမြစ်စကားလုံး မဒိဒ မှ ဆင့်ပွားဖြစ်၍ ထိုစကားလုံးကို ကျမ်းတော်တွင် ၃၂ ကြိမ်ဖော်ပြထားပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် ကမ္ဘာမြေ၏ ရွှေလျှောနေခြင်းကိုလည်း ဤစကားလုံးရင်းမြစ်အတိုင်း သုံးထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများသည် ကမ္ဘာမြေသားနှင့် ဟန်ချက်ညီစွာ တိုးရွေ့ကျယ်ပြန့်နေခြင်းကို ဖော်ပြထားပြီး၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများ မြေကမ္ဘာများ သက်တမ်း ကုန်ဆုံးသွားသည့်တိုင် ပရမတ်ဘုရားရှင်ချမှတ်သော ဤကုရ်အံကျမ်းတော်ကို လူသားများ ဖွင့်ဆို၍ ကုန်ခမ်းနိုင်မည်မဟုတ်၊ အစဉ် ခေတ်ရှေ့မှ ဦးဆောင်နေမည်ကို ရိုးရှင်းစွာ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿

ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ကဲ့သို့ လူသားမျှသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်အား အာရုံစူးစိုက်စားပေးသည်မှာ သင်တို့၏ ဘုရားရှင်သည် တစ်ဆူတည်းသော ဘုရားရှင်ဖြစ်၏။ ကံကြမ္မာရှင်အား ဖူးတွေ့ရမည်ကို မျှော်ကိုးလျှင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံ၍၊ ကံကြမ္မာရှင်အား တစ်စုံတစ်ရာနှင့် ရောပြုန်းလျက် ကိုးကွယ်ခြင်းမှ ကင်းရပေမည်။”